

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **M.**, a.s., N.X., K., IČO: X., zast. JUDr. J.L., advokátom, N.X., K., proti žalovanému v 1. rade: **O.**, spol. s r.o., T.X., K., IČO: X. a žalovanému v 2. rade: **Mgr. S.I.**, N.X., P., správca konkurznej podstaty úpadcu O., spol. s r.o., K., **o zaplatenie 1.344.197,30 Sk**, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. novembra 2007 č.k. 6 Cb 1107/1998-142, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. novembra 2007 č.k. 6 Cb 1107/1998-142 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením uložil žalovanému v 2. rade povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 6.930,- Sk na účet právneho zástupcu. Účastníkom právo na náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 21.12.2005 (na l.č. 116) rozhodol tak, že určil, že pohľadávka žalobcu v sume 1.344.197,30 Sk vedená v konkurznom konaní sp. zn. K 470/95, sa považuje za zistenú a žalobcovi priznal náhradu trov konania 38.110,50 Sk a žalobu proti žalovanému v 1. rade zamietol.

Na základe mimoriadneho dovolania Generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti výroku o povinnosti žalovaného v 2. rade zaplatiť žalobcovi trovy konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací rozhodol rozsudkom č.k. 4 M Obdo 3/2006 zo dňa 3.7.2007 tak, že prvostupňový rozsudok v časti trov konania zrušil a vec tomuto vrátil

na ďalšie konanie. Predmetom bolo posúdenie správnosti priznanej výšky trov konania pri určovanom petite a bol vyslovený názor, že treba vychádzať (aj pri incidenčných žalobách) z princípu podľa § 11 ods.1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. (1/13 výpočtového základu).

Vzhľadom na uvedené prvostupňový súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania vychádzal z právneho názoru vysloveného Najvyšším súdom Slovenskej republiky, teda žalobcovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 6.930,- Sk.

Žalovaný v 2. rade podal proti uzneseniu odvolanie podaním zo dňa 10. januára 2008, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie zmeniť alebo zrušiť.

V odôvodnení odvolania vzniesol námietku nedostatku pasívnej legitímácie v konaní, pretože uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 1 K 470/1995-255 zo dňa 24. októbra 2006, ktoré je právoplatné a vykonateľné, bol zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty úpadcu O., s.r.o., K. a bola ustanovená nová správkyňa konkurznej podstaty JUDr. D.T., advokátka, M.X., K. O tejto skutočnosti žalovaný súd oboznámil podaním zo dňa 18. októbra 2007.

Zbavením funkcie správcu konkurznej podstaty, teda stratil pôvodný správca postavenie účastníka konania, preto nemôže znášať ani trovy konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec ako súd odvolací (§ 10 ods.2) podľa § 212 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a zistil, že odvolanie je dôvodné.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Neexistencia určitej podmienky konania, alebo jej zánik v priebehu konania, má procesné následky závislé od toho, či ide o nedostatok podmienky odstrániteľný alebo neodstrániteľný. Vždy má však nedostatok podmienky konania za následok, že súd nesmie vydať meritórne rozhodnutie. Podmienkami konania sú teda také podmienky určené občianskym procesným právom, bez existencie ktorých nemôže dôjsť k rozhodnutiu vo veci samej. Preto zákon súdu ukladá prihliadať z úradnej povinnosti, či nie je daný nedostatok

podmienky konania nielen na začiatku konania, ale spravidla i po dobu celého ďalšieho priebehu konania, vrátane opravných konaní. Jednou zo základných podmienok konania za ktorých môže súd konať vo veci, sú podmienky na strane účastníkov konania t.j. spôsobilosť byť účastníkom konania, čo upravuje ust. § 19 O.s.p.

V ustanoveniach § 104 až § 109 O.s.p. je určený postup súdu v prípade, ak zistí nedostatok niektorej podmienky konania, pričom jeho postup zásadne závisí od toho, či ide o nedostatok procesnej podmienky odstrániteľný alebo neodstrániteľný.

Predmetom tohto konania je incidenčná žaloba, teda žaloba v súvislosti s popretou pohľadávkou, ktorá bola prihlásená v konkurznom konaní a v súlade s ustanoveniami zákona č.328/1991 Zb. v platnom znení uplatnená aj proti správcovi konkurznej podstaty, ktorý z procesného hľadiska má postavenie účastníka konania. V priebehu konania však došlo k zbaveniu funkcie správcu konkurznej podstaty Mgr. S.I. a ustanoveniu novej správkyne konkurznej podstaty JUDr. D.T. Týmto došlo k strate resp. zániku procesnej spôsobilosti odvolaného správcu konkurznej podstaty byť v postavení účastníka konania a súd mal postupovať podľa § 107 ods. 4 O.s.p. a po zániku funkcie odvolaného správcu konkurznej podstaty mal pokračovať v konaní s novovymenovanou správkyňou konkurznej podstaty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného napadnuté uznesenie podľa § 221 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom úlohou súdu v novom konaní bude zosúladiť označenie žalovaného v 2. rade s novovzniknutou právnou skutočnosťou.

P o u č e n i e : Protí tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 8. októbra 2008

JUDr. Jana Zemaniková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková